Betänkande ShUB 16/2026 rd─ RP 63/2026 rd

Social- och hälsovårdsutskottet

Regeringens proposition till riksdagen med förslag till lag om hälso- och sjukvårdsenheter som bistår vid utredning av misstänkta brott som gäller barn

INLEDNING

Remiss

Regeringens proposition till riksdagen med förslag till lag om hälso- och sjukvårdsenheter som bistår vid utredning av misstänkta brott som gäller barn (RP 63/2026 rd): Ärendet har remitterats till social- och hälsovårdsutskottet för betänkande och till förvaltningsutskottet för utlåtande.

Utlåtande

Utlåtande har lämnats av
- förvaltningsutskottet FvUU 15/2026 rd

Sakkunniga

Utskottet har hört
- regeringsråd Laura Terho, social- och hälsovårdsministeriet
- socialråd Marjo Malja, social- och hälsovårdsministeriet
- lagstiftningsråd Petteri Jartti, justitieministeriet
- barnombudsman Elina Pekkarinen, barnombudsmannens byrå
- kriminalkommissarie Ville Niskanen, polisinrättningen i Helsingfors
- universitetslektor Hanna-Mari Lahtinen, Östra Finlands universitet
- specialistläkare Liisa Eloranta, Niuvanniemi sjukhus
- ledande expert Sini Stolt, Institutet för hälsa och välfärd (THL)
- utvecklingschef Liisa Järvilehto, HUS-sammanslutningen
- överläkare Reija Latva, Birkalands välfärdsområde
- överläkare Mirjami Mäntymaa, Norra Österbottens välfärdsområde
- specialsakkunnig Jenni Saukkola, Centralförbundet för Barnskydd rf
- medicine doktor, docent Katja Kero, Suomen Gynekologiyhdistys - Finlands Gynekologförening ry
- medicine doktor, docent Sari Pelkonen, Suomen Gynekologiyhdistys - Finlands Gynekologförening ry
- medicine doktor, biträdande överläkare Aino Mäntyselkä, Barnläkarföreningen i Finland rf
- professor, överläkare Ilona Luoma, Suomen Lastenpsykiatriyhdistys - Barnpsykiaterföreningen i Finland ry
- rättspsykolog Tiina Kaitaniemi

- psykoterapeut Nina Vaaranen-Valkonen.

Skriftligt yttrande har lämnats av
- inrikesministeriet
- finansministeriet
- Uleåborgs tingsrätt
- Åklagarmyndigheten
- Polisstyrelsen
- Tillstånds- och tillsynsverket
- Klient- och patientsäkerhetscentret
- social- och hälsovårdssektorn vid Helsingfors stad
- Välfärdsområdesbolaget Hyvil Ab
- Norra Savolax välfärdsområde
- Egentliga Finlands välfärdsområde
- Ålands landskapsregering
- Förbundet för mödra- och skyddshem
- Fackorganisationen för högutbildade inom socialbranschen Talentia rf
- Finlands Läkarförbund
- Finlands Psykologförbund rf.

PROPOSITIONEN

Regeringen föreslår att det stiftas en lag om hälso- och sjukvårdsenheter som bistår vid utredning av misstänkta brott som gäller barn. Vidare föreslår regeringen att lagen om ordnande av utredningar av sexual- och misshandelsbrott mot barn ska upphävas. Den föreslagna lagen baserar sig på samma grundlösningar som den lag som föreslås bli upphävd, men i förslaget beaktas även behoven att uppdatera och precisera bestämmelserna och att se till att de stämmer överens med den internationella utvecklingen i fråga om ett barnvänligt rättsväsende. Målet är att trygga barnets bästa till exempel genom att stärka det mångprofessionella samarbetet. Genom propositionen genomförs föresatsen i regeringsprogrammet för regeringen Orpo enligt vilken en utredning som är förenlig med barnets bästa och ett mångprofessionellt stöd i samarbete mellan myndigheter ska tryggas när det gäller sexuella övergrepp mot barn.

I den föreslagna lagen ska det föreskrivas om de enheter inom hälso- och sjukvården som bistår förundersökningsmyndigheter, åklagare och domstolar vid utredningar av brott som gäller barn. I praktiken ska verksamheten skötas av de rättspsykologiska och rättspsykiatriska enheterna för barn och unga som redan nu är undersökningsenheter enligt den lag som ska upphävas.

Tillämpningsområdet för den föreslagna lagen är bredare än för den lag som upphävs; lagen ska till exempel tillämpas också på andra brott än sexual- och misshandelsbrott, och vissa av enheternas uppgifter ska utvidgas till att gälla även barn som misstänks för brott eller som behöver höras som vittne till brott.

Precis som nu ska enheterna undersöka barnet och bistå till exempel polisen vid hörande av barn och planering av hörande. En ny uppgift som föreslås för enheterna i lagen är att enheterna ska

göra en sammanställning av de uppgifter om barnet som är väsentliga vid bedömningen av riskfaktorerna i anslutning till barnets situation samt av vilka åtgärder som ska vidtas vid förundersökningen och hur brådskande åtgärderna är. Lagen ska också innehålla bestämmelser om en mångprofessionell expertgrupp som kan behandla den sammanställning som enheten upprättat, till exempel för att utreda vilka myndighetsåtgärder som kan främja tillgodoseendet av barnets bästa. Enheternas uppgifter utvidgas också till att ge barnet och dess vårdnadshavare psykosocialt stöd i initialskedet, till att erbjuda utbildning och stöd till aktörer som arbetar med barn samt till att utbilda och stödja dem som gör utredningar om omständigheterna när barnets egna önskemål och åsikter utreds.

Kostnaderna för verksamheten enligt den föreslagna lagen ska ersättas av statens medel. Uppgifterna i anslutning till utbetalningen av ersättning ska skötas av Institutet för hälsa och välfärd, som också ska sköta den nationella styrningen av verksamheten enligt den föreslagna lagen.

Regeringspropositionen hänför sig till budgetpropositionen för 2027.

Lagen avses träda i kraft vid ingången av 2027.

UTSKOTTETS ÖVERVÄGANDEN

Allmänt

Regeringen föreslår att det stiftas en ny lag om hälso- och sjukvårdsenheter som bistår vid utredning av misstänkta brott som gäller barn. Samtidigt föreslås den gällande lagen om ordnande av utredningar av sexual- och misshandelsbrott mot barn (1009/2008), som trädde i kraft 2009, bli upphävd.

Syftet med propositionen är att uppdatera lagstiftningen om biståndet från hälso- och sjukvården vid utredning av brottsmisstankar som gäller barn så att den bättre än för närvarande motsvarar de europeiska Barnahus-kvalitetsstandarderna. Dessa kvalitetsstandarder bygger på den barnvänliga och mångprofessionella så kallade Barnahusmodellen, som utvecklats på Island, och vars syfte är att effektivisera processerna för utredning av misstankar om våld mot barn samt stödet för och vården av barn som upplevt våld. Syftet med propositionen är särskilt att trygga tillgodoseendet av barnets bästa exempelvis genom att stärka det mångprofessionella samarbetet, öka den geografiska jämlikheten i utredningen av brottsmisstankar som gäller barn samt stärka kompetensen hos de yrkespersoner som arbetar med barn när det gäller att identifiera och ingripa i våld mot barn.

Social- och hälsovårdsutskottet ställer sig bakom propositionens syften och tillstyrker lagförslaget, men med de ändringar som föreslås nedan. Utskottet anser att den föreslagna lagen förbättrar ställningen och rättsskyddet för barn som berörs av misstänkta brott, eftersom den gör det möjligt att i större utsträckning än för närvarande utnyttja enheternas experthjälp vid brottsmisstankar som gäller barn. Dessutom stärker den föreslagna lagen den praxis som utvecklats inom Barnahusprojektet och främjar för sin del också genomförandet av

Lanzarotekonventionen (Europarådets konvention om skydd för barn mot sexuell exploatering och sexuella övergrepp) samt fullgörandet av skyldigheterna enligt FN:s konvention om barnets rättigheter att skydda barn och säkerställa barns rättigheter. Förvaltningsutskottet (FvUU 15/2026 rd) har särskilt granskat vilka konsekvenser den föreslagna regleringen har för förundersökningsmyndigheterna och brottsbekämpningen. Även förvaltningsutskottet anser att målet att trygga barnets bästa är ytterst viktigt och ställer sig bakom lagförslaget.

Enhetens uppgifter och den mångprofessionella expertgruppen

I den gällande lagen om ordnande av utredningar av sexual- och misshandelsbrott mot barn föreskrivs det om hur en undersökning ska ordnas inom hälso- och sjukvården på begäran av polisen, åklagaren eller domstolen för att utreda misstanke om sexual- och misshandelsbrott mot barn och för att bedöma skador till följd av ett sådant brott. Varje välfärdsområde som är huvudman för ett universitetssjukhus och HUS-sammanslutningen har för närvarande en undersökningsenhet där man vid behov kan intervjua och undersöka ett barn som misstänks ha fallit offer för ett sexual- eller misshandelsbrott. Lagen om ordnande av utredningar av sexual- och misshandelsbrott tillämpas på barn under 16 år och av särskilda skäl också på barn under 18 år.

Också de enheter inom hälso- och sjukvården som avses i den föreslagna lagen ska även i fortsättningen framför allt betjäna utredningen av brottsmisstankar, och de undersökningar som utförs vid enheterna utgör en del av förundersökningen. Liksom för närvarande förutsätter en undersökning en begäran av förundersökningsmyndigheten, åklagaren eller domstolen. Tillämpningsområdet för den föreslagna nya lagen är dock mer omfattande än tillämpningsområdet för den gällande lagen. Den föreslagna lagen gäller också andra brott än sexual- och misshandelsbrott, vilket innebär att enheternas sakkunskap kan utnyttjas också när det finns misstanke om exempelvis frihetsberövande eller människohandel. Utöver barn som misstänks ha fallit offer för brott kan enheterna också undersöka barn som misstänks för brott och barn som är vittnen, och den nya lagen tillämpas på alla personer som är under 18 år.

Utskottet anser att det bredare tillämpningsområdet hos den föreslagna lagen är ändamålsenligt och främjar likabehandlingen av barn. En större del av personerna i ett brottsoffers närmaste krets, såsom syskon i egenskap av vittnen, kan hänvisas till enheten för bedömning och psykosocialt stöd, och dessutom kan en eventuell minderårig gärningsperson och dennes närstående i fortsättningen beaktas bättre. Undersökningen kan således bli mer heltäckande och tillförlitlig än tidigare. Utskottet anser det också motiverat att enheternas resurser även i fortsättningen i huvudsak riktas till utredningen av brottsmisstankar, även om enheterna enligt propositionen också har bland annat utbildningsuppgifter.

När det gäller personer som misstänks ha fallit offer för brott är en central ny uppgift för enheterna enligt propositionen att på begäran av förundersökningsmyndigheten eller åklagaren göra en sammanställning av de uppgifter om barnet som är väsentliga vid bedömningen av riskfaktorerna i anslutning till barnets situation samt vilka åtgärder som ska vidtas vid förundersökningen och hur brådskande åtgärderna är (2 § 1 punkten). Enligt propositionsmotiven (s. 53) ska enheten för sammanställningen använda den blankett för bakgrundsuppgifter om barnet som utarbetats för detta ändamål eller någon annan modell för screening av information.

När det gäller att säkerställa en enhetlig insamling av uppgifter välkomnar utskottet att Polisstyrelsen har utarbetat den ovannämnda enhetliga blanketten för sammanställningen (LASTA-screeningblankett), med vilken polisen i fortsättningen ska beställa uppgifterna. Utskottet anser det också viktigt att Institutet för hälsa och välfärd vid behov styr enheterna så att uppgifterna om barn samlas in så enhetligt som möjligt.

Enligt förslaget (3 § 1 mom.) får den sammanställning som enheten utarbetat på initiativ av förundersökningsmyndigheten eller åklagaren behandlas mellan enheten, förundersökningsmyndigheten, åklagaren samt företrädare för hälso- och sjukvården och socialvården (den mångprofessionella expertgruppen). Sammanställningen får behandlas i den mångprofessionella expertgruppen för att bedöma vilka myndighetsåtgärder som bäst kan främja tillgodoseendet av barnets bästa och om barnet kan höras vid en eventuell förundersökning och, om så är fallet, vad som ska beaktas vid hörandet. Enligt det föreslagna 3 § 2 mom. får uppgifter om barnets och familjens förhållanden trots sekretessbestämmelserna utbytas i den mångprofessionella expertgruppen, om det är nödvändigt för skötseln av de uppgifter som avses i 1 mom. och det inte äventyrar brottsutredningen eller undersökningens syfte eller utan vägande skäl vållar den som har del i saken skada eller lidande eller hindrar domstolen från att utöva sin rätt att sekretessbelägga handlingar enligt lagen om offentlighet vid rättegång i allmänna domstolar (370/2007). De uppgifter som framgår av sammanställningen får dessutom användas vid beredningen av beslut och andra åtgärder av de myndigheter som ingår i den mångprofessionella expertgruppen.

Utskottet anser att bestämmelserna om den sammanställning som utarbetas vid enheten och den mångprofessionella expertgruppen är ändamålsenliga och förenhetligar tillvägagångssätten. Utifrån utfrågningen av sakkunniga föreslår utskottet dock som precisering att det till enhetens uppgifter i 2 § 1 punkten i lagförslaget fogas ett tillägg om att enheten på begäran ska delta i behandlingen av sammanställningen i den mångprofessionella expertgruppen.

Förvaltningsutskottet (FvUU 15/2026 rd) föreslog för social- och hälsovårdsutskottet att det bedömer behovet av att precisera bestämmelserna om den mångprofessionella expertgruppen i 3 § och betonade vikten av att bestämmelserna är tillräckligt tydliga med tanke på målgruppen och att det av bestämmelserna tillräckligt exakt framgår på vilka grunder uppgifter får lämnas ut. Även vid social- och hälsovårdsutskottets sakkunnigutfrågning fästes det i fråga om 3 § 2 mom. vikt vid att bestämmelserna om utlämnande av uppgifter dels är knutna till ett nödvändighetskriterium, dels till vägande skäl, och det ansågs behövligt att precisera förutsättningarna för utlämnande av uppgifter. Det fästes dessutom uppmärksamhet vid att det av ordalydelsen i 3 § 1 mom. inte framgår vad som sägs i motiveringen till propositionen (s. 58), nämligen att den mångprofessionella expertgruppens sammansättning kan variera enligt omfattningen av det ärende som behandlas och den expertis som krävs vid behandlingen. Utskottet föreslår därför att 3 § 2 mom. preciseras så att slutet av momentet, där kriteriet för utlämnande av sekretessbelagda uppgifter är bundet till vägande skäl, stryks ur bestämmelsen. Dessutom föreslår utskottet för att förhindra olika tolkningar att den ovan beskrivna preciseringen om att den mångprofessionella expertgruppens sammansättning kan variera beroende på ärendets omfattning och den expertis som krävs vid behandlingen av ärendet fogas till 3 § 1 mom. i lagförslaget.

Utöver att utarbeta den sammanställning som avses ovan ska enheten enligt propositionen på begäran av förundersökningsmyndigheten, åklagaren eller domstolen utföra en medicinsk och rättsmedicinsk undersökning av barnet (offret, den misstänkte eller vittnet) samt bistå vid planeringen eller genomförandet av förhöret med barnet (2 § 2 punkten). Enligt propositionsmotiven (s. 54) kan barnet vid behov också undersökas någon annanstans än i enhetens lokaler, men också i detta fall ansvarar enheten för undersökningen. Enligt utredning från social- och hälsovårdsministeriet ska den som utför undersökningen således vara anställd vid enheten, exempelvis på deltid. Enheten behöver dock inte själv ha sakkunskap inom alla medicinska områden, utan vid behov kan enhetens läkare, med beaktande av sekretesskraven, konsultera läkare inom olika specialiteter vid universitetssjukhuset när undersökningen utförs. Utöver de behörighetsfrågor som behandlas ovan anser utskottet det viktigt att beakta de procedurfrågor som lyftes fram vid utfrågningen av sakkunniga, exempelvis att ett offer och en misstänkt gärningsperson som undersöks vid enheten inte får mötas fysiskt, eftersom det kan äventyra både offrets återhämtning och undersökningens tillförlitlighet. Sakkunniga fäste också uppmärksamhet vid att barnets ålder, utvecklingsnivå och individuella behov samt barnets bästa ska beaktas vid undersökningen och hörandet. Det är motiverat att göra en funktionell och vårdmässig åtskillnad mellan barn under 13 år och barn och unga som har fyllt 13 år.

Enligt propositionen ska enheten också ge ett utlåtande på basis av en sådan undersökning som avses ovan eller annars för utredning av ett brott samt en bedömning av den skada som det misstänkta brottet är ägnat att medföra för barnet (2 § 3 punkten). Med stöd av bestämmelsen kan enheten ge ett så kallat utlåtande över teoretisk skadebedömning, som omfattar en bedömning av hur det misstänkta brottet i allmänhet tenderar att påverka barnets utveckling och välbefinnande (propositionsmotiven s. 4). Vid utskottets utfrågning av sakkunniga framfördes det att enheternas uppgifter utöver utarbetandet av utlåtanden över teoretisk skadebedömning också bör omfatta utlåtanden över individuell skadebedömning, eftersom barnens rättsskydd för närvarande inte tillgodoses tillräckligt och jämlikt när det gäller bedömningen av psykisk skada i Finland. Detta beror enligt sakkunniga på att behovet av bedömning av psykisk skada inte alltid identifieras under förundersökningen och på att det ibland kan vara oklart för aktörerna vem som kan ombes göra bedömningen. Enligt uppgift från social- och hälsovårdsministeriet begärs individuella skadebedömningar av de myndigheter som ansvarar för straffprocessen (polisen, åklagaren, domstolen) eller av parterna eller deras lagliga företrädare. Det har inte föreslagits att enheterna ska utarbeta utlåtanden om bedömning av individuell psykisk skada, eftersom en individuell skadebedömning i regel förutsätter en längre vårdrelation och därför utförs annanstans inom hälso- och sjukvården.

Utskottet konstaterar att bedömningen av psykisk skada har väsentlig betydelse för rättsskyddet för barn som fallit offer för våldsbrott och anser det vara synnerligen viktigt att de olika myndigheterna inom ramen för sina befogenheter ser till att utlåtanden över individuell skadebedömning utarbetas på behörigt sätt. Vidare anser utskottet det viktigt att de enheter som avses i den föreslagna lagen vid behov hänvisar parterna till att begära ett utlåtande över individuell skadebedömning av rätt instans och i enlighet med den föreslagna 2 § 5 punkten ger stöd och utbildning till de anställda som utarbetar sådana utlåtanden i välfärdsområdena. Sakkunniga har uttryckt oro över den individuella bedömningen av psykisk skada hos barn som blivit föremål för brott. Utskottet anser att statsrådet bör bedöma nuläget och vid behov vidta åtgärder för att säkerställa att den individuella bedömningen av psykisk skada görs systematiskt

och jämlikt och att påföljderna för brottet i fortsättningen identifieras i servicesystemet. (Utskottets förslag till uttalande)

Utöver de uppgifter som hänför sig till undersökningar av barn ska enheten enligt propositionen ge barnet och barnets vårdnadshavare psykosocialt stöd i initialskedet (2 § 4 punkten). Enligt propositionsmotiven (s. 57) ska psykosocialt stöd ges vid enheten endast under den tid som barnets ärende behandlas vid enheten. Om behovet av psykosocialt stöd eller andra social- och hälsovårdstjänster fortsätter efter att ärendets behandling vid enheten har avslutats, ansvarar välfärdsområdena på sedvanligt sätt för dessa tjänster. Även i dessa situationer kan enheten dock ge personalen vid välfärdsområdet konsultativ hjälp i att stödja barnet. Utskottet anser det vara synnerligen viktigt att barnets och dess vårdnadshavares behov av psykosocialt stöd beaktas och betonar att en rättsmedicinsk undersökning av barn inte får utgöra ett hinder för att inleda det psykosociala stödet eller få fortsatt vård. Dessutom betonar utskottet enhetens ansvar för att hänvisa parterna till fortsatt vård och trygga en obruten vårdkedja.

Enligt propositionen ska enheten också erbjuda de aktörer som arbetar med barn utbildning och stöd som gäller identifiering av och ingripande i våld mot barn samt annan utbildning och annat stöd inom rättspsykologi som anknyter till hörande av barn i straffprocessen (2 § 5 punkten). Utskottet anser att uppgiften är viktig, men föreslår utifrån utfrågningen av sakkunniga att orden ”inom rättspsykologi” stryks i 2 § 5 punkten. Då framgår det tydligare av bestämmelsen att den utbildning och det stöd som enheten erbjuder för att identifiera och ingripa i våld mot barn eller höra barn i straffprocessen också kan anknyta till annat än rättspsykologi. Bestämmelsen gör det också möjligt för exempelvis enhetens specialistläkare att utbilda andra yrkespersoner i frågor inom sin specialitet.

Som en ny uppgift jämfört med den gällande lagen om ordnande av utredningar av sexual- och misshandelsbrott ska enheterna enligt propositionen erbjuda utbildning och stöd till dem som gör utredningar om vårdnad om barn och umgängesrätt för att utreda barnets egna önskemål och åsikter (2 § 6 punkten). Utskottet anser det motiverat att utnyttja enheternas kompetens också i denna uppgift, eftersom enheterna är specialiserade på att intervjua barn. Enligt propositionsmotiven (s. 58) är stödet i praktiken konsultation i enskilda fall, och stödet kan också ges genom medverkan i arbetsgrupperna för krävande skilsmässo- och vårdnadstvister. Enligt utredning från ministeriet kan enheterna också exempelvis ta fram gemensamt stödmaterial och ordna gemensam utbildning för välfärdsområdena. Enheterna kan dock själva påverka på vilket sätt och i vilken omfattning stödet ges.

Behandling av sekretessbelagda uppgifter samt enhetens rätt att få och att ge uppgifter

I 4 § 1 mom. i lagförslaget föreslås bestämmelser om enhetens rätt att få uppgifter från olika aktörer, såsom myndigheter, utbildningsanordnare, anordnare av småbarnspedagogik samt tjänstetillhandahållare inom social- och hälsovården. För att enhetens rätt att få uppgifter ska kunna tillgodoses kan den myndighet som lämnar ut uppgifter, under de förutsättningar som anges i 23 § i lagen om informationshantering inom den offentliga förvaltningen (906/2019, informationshanteringslagen), öppna en elektronisk förbindelse till sådana uppgifter som enheten har rätt att få tillgång till. Enligt uppgift från social- och hälsovårdsministeriet har det på grund av de ekonomiska konsekvenserna inte föreslagits att det ska vara obligatoriskt att öppna en

elektronisk förbindelse. Utskottet anser dock, i likhet med motiveringen till propositionen (s. 58) och de sakkunniga som utskottet hört, att det är motiverat att de myndigheter som lämnar ut uppgifter öppnar elektroniska förbindelser för enheterna till sådana uppgifter inom social- och hälsovården som är nödvändiga för skötseln av de uppgifter som ålagts enheterna genom lag.

Sakkunniga har fäst uppmärksamhet vid att enhetens ovan nämnda rätt att få uppgifter inte gäller uppgifter om ett barn som misstänks för brott eller som behöver höras som vittne till brott (4 § 2 mom.). De har påpekat att det för att genomföra en rättspsykologisk intervju eller bistå vid ett förhör kan vara väsentligt för enheten att få uppgifter om exempelvis störningar i barnets språkliga utveckling eller psykotiska symtom. Enligt uppgift från social- och hälsovårdsministeriet valdes denna lösning med hänsyn till skyddet av den personliga integriteten för barn som är misstänkta eller vittnen. Ministeriet uppger att polisen alltid bedömer förutsättningarna för att höra barnet och barnets utvecklingsnivå och kan vid behov utreda särskilda behov som påverkar barnets förutsättningar för att bli hörd också med barnets vårdnadshavare och genom myndighetssamarbete med socialvården. När det gäller barn som misstänks för brott eller som behöver höras som vittnen till brott kan polisen utnyttja den rätt att få information som föreskrivs i 4 kap. 2 § i polislagen (872/2011). Dessutom har polisen under de förutsättningar som anges i 7 kap. 2 § i polislagen rätt att lämna ut sekretessbelagda uppgifter till myndigheter eller sammanslutningar som sköter offentliga uppdrag. Enligt ministeriets bedömning gör detta det möjligt för polisen att exempelvis lämna ut uppgifter om barnets särskilda behov till enheten, om detta är nödvändigt för att genomföra förhöret vid enheten. Utskottet anser att det är viktigt att enheten har tillgång till de uppgifter som behövs för att den ska kunna utföra sina uppgifter. Vidare anser utskottet att det är viktigt att följa upp hur lagstiftningen fungerar till denna del.

En del av de sakkunniga som utskottet hört ansåg det vara viktigt att uppgifter om barnet kan bevaras vid enheten tills en eventuell rättegång har avslutats, med tanke på att en sakkunnig vid enheten kan bli kallad för att höras i olika rättsinstanser. Enligt propositionen ska handlingar som uppkommit eller samlats in i samband med att en sammanställning utarbetats eller en undersökning genomförts dock inte bevaras vid enheten efter att behandlingen av ärendet har avslutats. Om exempelvis polisen har begärt att enheten ska göra en sammanställning eller en undersökning, är sammanställningen och utlåtandet handlingar som tillhör polisen, det vill säga förundersökningsmaterial, och polisen ansvarar för att materialet bevaras (motiveringen till propositionen, s. 62). Enligt polisens arkivbildningsplan ska förundersökningsmaterial bevaras i 25 år med undantag för material från år som slutar på noll, vilka ska förvaras permanent (propositionsmotiven, s. 28). Utgångspunkten kan enligt propositionen (s. 62) således med stöd av 21 § i informationshanteringslagen anses vara att när sammanställningen eller utlåtandet om barnet har utarbetats och lämnats till den myndighet som begärt det, ska enheten inte längre bevara de nämnda handlingarna. Utöver det att enheten lämnar sammanställningen eller utlåtandet till den myndighet som begärt det gör bestämmelsen i 4 § 4 mom. i lagförslaget det möjligt för enheten att, trots sekretessbestämmelserna, på eget initiativ eller på begäran också lämna ut andra uppgifter som samlats in för en sammanställning eller en undersökning till förundersökningsmyndigheten, åklagaren eller domstolen, om uppgifterna är nödvändiga för att utreda brottsmisstanken. Enligt det föreslagna 4 § 3 mom. har enheten dessutom rätt att avgiftsfritt och trots sekretessbestämmelserna få det utlåtande som den utarbetat av den

myndighet som begärt utlåtandet, om utlåtandet är nödvändigt för att en företrädare för enheten ska kunna vara vittne i en rättegång som gäller brottsmisstanken i fråga.

Eftersom enheten enligt propositionen inte har rätt att bevara de ovannämnda handlingarna efter att behandlingen av ärendet avslutats, anser utskottet det vara synnerligen viktigt att enheten till det material som lämnas till den myndighet som begärt sammanställningen eller undersökningen fogar all information som är relevant för ärendet och som kan vara av betydelse för utredningen av brottsmisstanken. Handlingarna i fråga förvaras då av den myndighet som begärt sammanställningen eller undersökningen. Utskottet anser det också viktigt att den sakkunniga som utarbetat ett utlåtande och som kallas som vittne till en rättegång har tillgång till det material som behövs också när den sakkunniga inte längre är anställd vid enheten i fråga. I anslutning till detta föreslår utskottet att 4 § 3 mom. i lagförslaget ändras så att den som har utarbetat ett utlåtande enligt 2 § 3 punkten har rätt att av den myndighet som begärt utlåtandet få det utlåtande som personen utarbetat, om det är nödvändigt att personen får utlåtandet eller uppgiften för att kunna vara vittne i en rättegång som gäller brottsmisstanken i fråga. Dessutom föreslår utskottet att 3 mom. ändras så att rätten att få uppgifter också omfattar uppgifter som med stöd av 4 § 4 mom. har lämnats till den myndighet som begärt att undersökningen ska utföras.

Sakkunniga har framfört behovet av tydliga bestämmelser om hur olika handlingar som uppkommer vid enheten, såsom uppgifter eller journalanteckningar som uppkommer i samband med psykosocialt stöd i initialskedet, ska behandlas och bevaras. Enligt propositionen (s. 55) ska aspekter som framgår av en undersökning och som gäller barnets hälsotillstånd eller eventuella behov av socialvård registreras på sedvanligt sätt i hälso- och sjukvårdssystemen. Utskottet påpekar med hänvisning till social- och hälsovårdsministeriets utredning att lagen om behandling av kunduppgifter inom social- och hälsovården (703/2023), nedan kunduppgiftslagen, är tillämplig på registreringen av dessa uppgifter, liksom på registreringen av uppgifter som uppkommer i samband med psykosocialt stöd i initialskedet. Om det i de handlingar som uppkommer vid enheten inte är fråga om material som polisen ska bevara och inte heller uppgifter vars registrering och bevarande omfattas av kunduppgiftslagen, bestäms behandlingen av handlingarna enligt ministeriets utredning med stöd av informationshanteringslagen. Enligt ministeriet kan frågor som gäller registrering besvaras genom nationella anvisningar och genom att enheterna erbjuds utbildning som en del av Institutet för hälsa och välfärds samordningsuppgifter. Utskottet anser att denna styrning är viktig för att säkerställa enhetliga och lagenliga förfaranden vid enheterna.

Styrning och uppföljning

I propositionen föreslås det att Institutet för hälsa och välfärd ska sköta den riksomfattande styrningen av enheterna, fördela finansieringen, utveckla och följa upp verksamheten, delta i nationellt och internationellt samarbete som gäller våld mot barn samt ordna utbildning. Social- och hälsovårdsutskottet instämmer i förvaltningsutskottets konstaterande att betydelsen av den nationella samordningen framhävs särskilt i det inledande skedet av tillämpningen av den nya lagstiftningen och anser i likhet med förvaltningsutskottet att det är viktigt att tillräckliga resurser reserveras för denna uppgift och för enheternas verksamhet.

Social- och hälsovårdsutskottet anser dessutom att det är viktigt att enheternas klientantal, behandlingstider och resursbehov följs upp regelbundet från det att lagen träder i kraft, så att det kan säkerställas att enheterna har tillräckliga resurser och att brottsmisstankar som gäller barn kan utredas skyndsamt. På motsvarande sätt anser utskottet att det är viktigt att följa hur resurserna för Institutet för hälsa och välfärd räcker till.

DETALJMOTIVERING

2 §. Enhetens uppgifter Utskottet föreslår att det till 1 punkten fogas en bestämmelse om att enheten på begäran ska delta i behandlingen av sammanställningar i den mångprofessionella expertgrupp som avses i 3 §. Genom bestämmelsen preciseras att det till enhetens uppgifter inte enbart hör att göra sammanställningar utan också att delta i den mångprofessionella behandlingen av dem.

Utskottet föreslår att orden ”inom rättspsykologi” stryks i 5 punkten. Genom ändringen preciseras att den utbildning och det stöd som gäller identifiering av och ingripande i våld mot barn som enheten erbjuder dem som arbetar med barn samt den utbildning och det stöd som anknyter till hörande av barn i straffprocessen kan gälla också andra områden än rättspsykologi.

3 §. Mångprofessionell expertgrupp. Utskottet föreslår att det inledande stycket i 1 mom. preciseras så att det tydligt framgår av bestämmelsen att alla parter som hör till den mångprofessionella expertgruppen inte behöver delta i behandlingen av sammanställningen, utan att gruppens sammansättning kan variera beroende på ärendets omfattning och den expertis som behandlingen av ärendet kräver.

Utskottet föreslår att slutet av 2 mom., där kriteriet för utlämnande av sekretessbelagda uppgifter är knutet till förekomsten av vägande skäl, stryks såsom obehövligt. Genom ändringen säkerställs också, i enlighet med förvaltningsutskottets utlåtande (FvUU 15/2026 rd), att det av bestämmelserna tillräckligt exakt framgår på vilka grunder uppgifter får lämnas ut.

4 §. Rätt att få och att ge uppgifter. Utskottet föreslår att 3 mom. ändras så att det i stället för enheten är den sakkunniga som har utarbetat ett utlåtande enligt 2 § 3 punkten som har rätt att av den myndighet som begärt utlåtandet få det utlåtande som personen utarbetat, om det är nödvändigt att personen får utlåtandet eller uppgiften för att kunna vara vittne i en rättegång som gäller brottsmisstanken i fråga. Ändringen gör det möjligt för en sakkunnig som har utarbetat ett utlåtande enligt 2 § 3 punkten men inte längre arbetar vid enheten att få utlåtandet av den myndighet som begärt utlåtandet för att kunna vittna. Dessutom föreslår utskottet att 3 mom. ändras så att rätten att få uppgifter också omfattar uppgifter som med stöd av 4 mom. har lämnats till den myndighet som begärt att undersökningen ska utföras.

FÖRSLAG TILL BESLUT

Social- och hälsovårdsutskottets förslag till beslut:

Betänkande ShUB 16/2026 rd

Riksdagen godkänner lagförslaget i proposition RP 63/2026 rd med ändringar. ***(Utskottets ändringsförslag)***

Riksdagen godkänner ett uttalande. ***(Utskottets förslag till uttalande)***

Utskottets ändringsförslag

Lag

om hälso- och sjukvårdsenheter som bistår vid utredning av misstänkta brott som gäller barn

I enlighet med riksdagens beslut föreskrivs:

1 §

Tillämpningsområde

I denna lag föreskrivs det om de enheter inom hälso- och sjukvården som bistår förundersökningsmyndigheter, åklagare och domstolar vid utredning av brott som gäller barn. Vad som i denna lag föreskrivs om brott tillämpas också på brottsliga gärningar.

I denna lag avses med *barn* en person under 18 år.

2 §

Enhetens uppgifter

Enheten har till uppgift att

1) i fråga om ett barn som misstänks ha fallit offer för brott på begäran av förundersökningsmyndigheten eller åklagaren göra en sammanställning av de uppgifter om barnet som är väsentliga vid bedömningen av riskfaktorerna i anslutning till barnets situation samt vilka åtgärder som ska vidtas vid förundersökningen och hur brådskande åtgärderna är; dessutom ska enheten på begäran delta i behandlingen av sammanställningar i den mångprofessionella expertgrupp som avses i 3 §,

2) i fråga om ett barn som misstänks ha fallit offer för brott, som misstänks för brott eller som behöver höras som vittne till brott, på begäran av förundersökningsmyndigheten, åklagaren eller domstolen utföra en medicinsk och rättsmedicinsk undersökning av barnet samt på begäran av myndigheten bistå vid planeringen eller genomförandet av förhöret med barnet,

3) på begäran av förundersökningsmyndigheten, åklagaren eller domstolen ge ett utlåtande på basis av en sådan undersökning som avses i 2 punkten eller annars för utredning av ett brott samt en bedömning av den skada som det misstänkta brottet är ägnat att medföra för barnet,

4) ge ett sådant barn som avses i 2 punkten och barnets vårdnadshavare psykosocialt stöd i initialskedet,

5) erbjuda de aktörer som arbetar med barn utbildning och stöd som gäller identifiering av och ingripande i våld mot barn samt annan utbildning och annat stöd ~~inom rättspsykologi~~ som anknyter till hörande av barn i straffprocessen,

6) erbjuda de personer som gör sådana utredningar som avses i 16 § i lagen angående vårdnad om barn och umgängesrätt (361/1983) utbildning och stöd för utredande av barnets egna önskemål och åsikter i enlighet med 11 § i den lagen.

3 §

Mångprofessionell expertgrupp

En sådan sammanställning som avses i 2 § 1 punkten får på initiativ av förundersökningsmyndigheten eller åklagaren behandlas mellan enheten, förundersökningsmyndigheten, åklagaren och företrädare för hälso- och sjukvården och socialvården (*denmångprofessionella expertgruppen*). Den mångprofessionella expertgruppens sammansättning kan variera beroende på ärendets omfattning och den expertis som behandlingen av ärendet kräver. Sammanställningen får behandlas för bedömning av

1) genom vilka olika myndighetsåtgärder tillgodoseendet av barnets bästa bäst kan främjas,

2) om barnet kan höras vid en eventuell förundersökning och, om så är fallet, vad som bör beaktas vid hörandet.

I den mångprofessionella expertgruppen får trots sekretessbestämmelserna uppgifter om barnets och familjens omständigheter utbytas, om det är nödvändigt för skötseln av de uppgifter som avses i 1 mom. och det inte äventyrar brottsutredningen eller undersökningens syfte ~~eller utan vägande skäl vållar den som har del i saken skada eller lidande eller hindrar domstolen från att utöva sin rätt att sekretessbelägga handlingar enligt lagen om offentlighet vid rättegång i allmänna domstolar (370/2007)~~.

De uppgifter som framgår av den sammanställning som avses i 2 § 1 punkten får användas vid beredningen av beslut och andra åtgärder av de myndigheter som hör till den mångprofessionella expertgruppen.

4 §

Rätt att få och att ge uppgifter

Enheten har trots sekretessbestämmelserna rätt att avgiftsfritt få sådana uppgifter om ett barn som är nödvändiga för skötseln av de uppgifter som avses i 2 § 1–4 punkten

1) av myndigheter och andra offentligrättsliga samfund,

2) av utbildningsanordnare samt anordnare och tillhandahållare av småbarnspedagogik,

3) av en tjänstetillhandahållare som avses i 3 § 11 punkten i lagen om behandling av kunduppgifter inom social- och hälsovården (703/2023).

Rätten att få uppgifter enligt 1 mom. gäller inte uppgifter om ett barn som misstänks för brott eller som behöver höras som vittne till brott.

Den sakkunniga som har utarbetat ett utlåtande som avses i 2 § 3 punkten har dessutom rätt att avgiftsfritt och trots sekretessbestämmelserna få det utlåtande som den utarbetat ~~med stöd av 2 § 3 punkten~~ av den myndighet som begärt utlåtandet samt uppgifter som med stöd av 4 mom. har lämnats till den myndighet som begärt att undersökningen ska utföras, om det är nödvändigt att

den sakkunniga får utlåtandet eller uppgifterna för att kunna vara vittne i en rättegång som gäller brottsmisstanken i fråga.

Enheten får trots sekretessbestämmelserna på eget initiativ eller på begäran lämna ut de uppgifter om barnet som samlats in för en sammanställning eller undersökning till den myndighet som begärt att en sammanställning enligt 2 § 1 punkten eller en undersökning enligt 2 § 2 punkten ska göras, om uppgifterna är nödvändiga för att utreda brottsmisstanken. Dessutom får enheten trots sekretessbestämmelserna på eget initiativ eller på begäran lämna de uppgifter om ordnandet av barnets social- och hälsovård som samlats in under utarbetandet av sammanställningen eller undersökningen till den aktör som ansvarar för ordnandet av social- och hälsovård för barnet, om uppgifterna är nödvändiga för ordnandet av de social- och hälsovårdstjänster som barnet behöver.

5 §

Krav som gäller enhetens personal samt lokaler och utrustning

Bestämmelser om kraven på enhetens personal samt lokaler och utrustning finns i 8 § 2 mom. i lagen om ordnande av social- och hälsovård (612/2021) och bestämmelser om fortbildning för personalen i 59 § i den lagen.

Närmare bestämmelser om vilka yrkesutbildade personer inom socialvården som avses i lagen om yrkesutbildade personer inom socialvården (817/2015) och vilka yrkesutbildade personer inom hälso- och sjukvården som avses i lagen om yrkesutbildade personer inom hälso- och sjukvården (559/1994) som får sköta uppgifter inom enheten får utfärdas genom förordning av social- och hälsovårdsministeriet.

6 §

Arbetshandledning

För enhetens personal ska ordnas fungerande arbetshandledning.

7 §

Ansvar för ordnande av tjänster

De välfärdsområden och HUS-sammanslutningen som avses i 34 § i lagen om ordnande av social- och hälsovård ska ordna tjänster för en sådan enhet som avses i denna lag.

Varje i 34 § i lagen om ordnande av social- och hälsovård avsett välfärdsområde och HUS-sammanslutningen svarar för enhetens uppgifter i fråga om de barn som har hemkommun enligt 2 § i lagen om hemkommun (201/1994) inom det samarbetsområde enligt 35 § i lagen om ordnande av social- och hälsovård där välfärdsområdet eller HUS-sammanslutningen finns. Egentliga Finlands välfärdsområde svarar dessutom för enhetens uppgifter i fråga om de barn vars hemkommun enligt lagen om hemkommun är i landskapet Åland. Om den kommun där barnet huvudsakligen bor inte är barnets hemkommun med stöd av 2 § eller 3 § 1 eller 2 punkten i lagen om hemkommun, eller om barnet inte har någon hemkommun, tillämpas på barnets bonings- eller vistelsekommun vad som ovan i detta moment föreskrivs om hemkommun.

De i 34 § i lagen om ordnande av social- och hälsovård avsedda välfärdsområdena och HUS-sammanslutningen får ingå avtal enligt 57 § i lagen om välfärdsområden (611/2021) om ordnande av enhetens tjänster endast med ett annat i 34 § i den lagen avsett välfärdsområde eller HUS-sammanslutningen.

8 §

Avtal och ersättning för kostnader

Institutet för hälsa och välfärd ska ingå ett avtal med ett i 34 § i lagen om ordnande av social- och hälsovård avsett välfärdsområde och HUS-sammanslutningen om

1) det vilka yrkesutbildade personer inom socialvården, vilka yrkesutbildade personer inom hälso- och sjukvården och vilken övrig personal som arbetar vid enheten och i vilken omfattning,

2) innehållet i och omfattningen av den fortbildning och arbetshandledning som ordnas för enhetens personal,

3) enhetens lokaler och utrustning.

På basis av avtalet ersätts av statens medel sådana kostnader för uppgifter enligt denna lag som anses nödvändiga för att verksamheten ska kunna skötas på behörigt sätt.

Avtalstvister ska behandlas som förvaltningstvistemål i förvaltningsdomstolen. Bestämmelser om förfarandet i förvaltningstvistemål finns i lagen om rättegång i förvaltningsärenden (808/2019).

9 §

Betalning av ersättning

Institutet för hälsa och välfärd ska före utgången av april varje finansår till det i 34 § i lagen om ordnande av social- och hälsovård avsedda välfärdsområdet och till HUS-sammanslutningen betala en kalkylerad förskottsbetalning av en ersättning som baserar sig på kostnaderna för enhetens verksamhet under det föregående året samt antalet barn som vid utgången av året före det år som föregått finansåret har bott inom samarbetsområdet. Grunden för den förskottsbetalning som betalas till Egentliga Finlands välfärdsområde omfattar dessutom antalet barn som bott i landskapet Åland vid utgången av året före det år som föregått finansåret. Med *finansår* avses i denna lag det kalenderår som ersättning beviljas för.

För betalning av ersättning för de slutliga kostnaderna ska välfärdsområdet och HUS-sammanslutningen före utgången av mars året efter finansåret sända Institutet för hälsa och välfärd en utredning över de faktiska kostnader som följer av det avtal som avses i 8 §.

Om förskottsbetalningen inte täcker kostnaderna för verksamheten, ska Institutet för hälsa och välfärd betala slutposten av ersättningen till välfärdsområdet eller HUS-sammanslutningen inom en månad från det att den utredning som avses i 2 mom. har mottagits. Den förskottsbetalning som välfärdsområdet eller HUS-sammanslutningen eventuellt har fått till ett för stort belopp dras av från följande förskottsbetalning som betalas till välfärdsområdet eller HUS-sammanslutningen.

Närmare bestämmelser om hur förskottsbetalningen bestäms utfärdas genom förordning av social- och hälsovårdsministeriet. Dessutom får närmare bestämmelser om innehållet i och lämnandet av den utredning som avses i 2 mom. utfärdas genom förordning av social- och hälsovårdsministeriet.

10 §

Styrning, samarbete och kompetensutveckling

Utöver vad som föreskrivs i 8 och 9 § ska Institutet för hälsa och välfärd
1) styra, utveckla och följa upp verksamheten vid de enheter som avses i denna lag,
2) delta i nationellt och internationellt samarbete som gäller våld mot barn,
3) utveckla kompetensen hos dem som arbetar med barn i fråga om ärenden som gäller våld mot barn och identifiering av våld mot barn.

Enheterna ska årligen före utgången av mars lämna Institutet för hälsa och välfärd en berättelse som beskriver deras verksamhet. Närmare bestämmelser om de uppgifter som ska lämnas i berättelsen får utfärdas genom förordning av social- och hälsovårdsministeriet.

11 §

Ikraftträdande

Denna lag träder i kraft den 20 .

Genom denna lag upphävs lagen om ordnande av utredningar av sexual- och misshandelsbrott mot barn (1009/2008), nedan *den gamla lagen*. Om det någon annanstans i lagstiftningen hänvisas till den gamla lagen, ska efter ikraftträdandet av denna lag bestämmelserna i denna lag tillämpas i stället för den gamla lagen.

Avtal som avses i 8 § ska ingås inom en månad från ikraftträdandet av denna lag. Ett avtal som Tillstånds- och tillsynsverket ingått med ett i 34 § i lagen om ordnande av social- och hälsovård avsett välfärdsområde eller HUS-sammanslutningen med stöd av 5 § i den gamla lagen överförs när denna lag träder i kraft till Institutet för hälsa och välfärd och gäller tills det avtal som avses i 8 § i denna lag träder i kraft.

När den kalkylerade förskottsbetalningen av en ersättning som avses i 9 § 1 mom. betalas första gången, betraktas som kostnader för enhetens verksamhet det föregående året de kostnader som föranletts av verksamhet enligt den gamla lagen under finansåret före ikraftträdandet av denna lag. När den utredning som avses i 9 § 2 mom. lämnas första gången ska den innehålla en beskrivning av de faktiska kostnader som följer av det avtal som avses i 5 § i den gamla lagen.

När den berättelse som avses i 10 § 2 mom. lämnas första gången ska den innehålla uppgifter om kostnaderna för verksamhet enligt den gamla lagen.

Utskottets förslag till uttalande

Riksdagen förutsätter att statsrådet bedömer nuläget i fråga om individuella skadebedömningar och vid behov vidtar åtgärder för att säkerställa att den individuella bedömningen av psykisk skada görs systematiskt och jämlikt och att påföljderna för brottet i fortsättningen identifieras i servicesystemet.

Betänkande ShUB 16/2026 rd

Helsingfors 14.10.2026

I den avgörande behandlingen deltog

ordförande Krista Kiuru sd
medlem Kim Berg sd
medlem Maaret Castrén saml
medlem Bella Forsgrén gröna
medlem Hilkka Kemppi cent
medlem Hanna-Leena Mattila cent
medlem Aino-Kaisa Pekonen vänst
medlem Minna Reijonen saf
medlem Anne Rintamäki saf
medlem Pia Sillanpää saf
medlem Oskari Valtola saml
medlem Ville Väyrynen saml
medlem Henrik Wickström sv
ersättare Hanna Laine-Nousimaa sd (delvis)
ersättare Laura Meriluoto vänst.

Sekreterare var

utskottsråd Pirjo Kainulainen.

Betänkande ShUB 16/2026 rd
Reservation /sd, cent, gröna, vänst

Reservation

Motivering

Vi anser att det är viktigt att uppdatera lagstiftningen om bistånd från hälso- och sjukvården vid utredning av brottsmisstankar som gäller barn. Lagen förbättrar ställningen och rättssäkerheten för barn som berörs av brottsmisstankar eftersom den gör det möjligt att i större utsträckning än för närvarande utnyttja expertstöd för utredning av brottsmisstankar som gäller barn. I enlighet med det barnvänliga Barnahus-projektet effektiviseras processerna för utredning av misstankar om våld mot barn samt stödet för och vården av barn som upplevt våld. Propositionen stöder skyddet av barn och tillgodoseendet av barnens rättigheter.

Sakkunniga har dock lyft fram bristerna i den föreslagna regleringen i fråga om bedömningen av psykisk skada hos barn som blivit föremål för brott. Bedömningen av psykisk skada hos barn som utsatts för brott genomförs inte systematiskt eller regionalt jämlikt i Finland, och propositionen förbättrar inte detta. I lagförslaget förblir bedömningen av psykisk skada oklar. Bedömningen av psykisk skada är viktig med tanke på barnets rättigheter för att alla konsekvenser av brottet ska identifieras och beaktas i straff- och ersättningsprocessen. Den skada som ett enskilt barn utsätts för kan inte enbart härledas ur brottets art eller allmänna forskningsrön, utan det behövs också en individuell bedömning av barnet i fråga. Bedömningen av psykisk skada är viktig både med tanke på barnets rättsskydd och vården av barnet.

Vi föreslår att den nya enheten också ska ansvara för bedömningen av barns individuella psykiska skador. Barnets bästa ska avgöra var bedömningen görs. Även i fortsättningen ska bedömningen i princip göras av den instans som ansvarar för barnets hälso- och sjukvård, men enheten kan på begäran av förundersökningsmyndigheten, åklagaren eller domstolen göra en individuell bedömning av psykisk skada för det barn som utsatts för brottet, om barnets bästa, skäl som har samband med undersökningen eller den särskilda svårighetsgraden hos bedömningen talar för att bedömningen ska göras vid enheten. Dessutom ska enhetens utbildningsuppgift uttryckligen utökas med utbildning och stöd i anslutning till bedömning av psykisk skada.

Förslag

Vi föreslår

> *att riksdagen i övrigt godkänner lagförslaget enligt betänkandet men 2 § 3 och 5 punkten med ändringar (Reservationens ändringsförslag)*

Reservationens ändringsförslag

— —

Betänkande ShUB 16/2026 rd
Reservation /sd, cent, gröna, vänst

2 §

Enhetens uppgifter

Enheten har till uppgift att

— —

3) på begäran av förundersökningsmyndigheten, åklagaren eller domstolen ge ett utlåtande på basis av en sådan undersökning som avses i 2 punkten eller annars för utredning av ett brott, en bedömning av den skada som det misstänkta brottet är ägnat att medföra för barnet samt en individuell bedömning av psykisk skada som gäller barnet,

— —

5) erbjuda de aktörer som arbetar med barn utbildning och stöd som gäller identifiering av och ingripande i våld mot barn, utbildning och stöd i anslutning till bedömning av psykisk skada samt annan utbildning och annat stöd som anknyter till hörande av barn i straffprocessen,

— —

Helsingfors 14.10.2026

Kim Berg sd
Krista Kiuru sd
Hanna Laine-Nousimaa sd
Bella Forsgrén gröna
Aino-Kaisa Pekonen vänst
Laura Meriluoto vänst